

Arrest

nr. 129 770 van 19 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 18 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 juli 2014 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat M. SAMPERMANS en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Gegaj, Tropoje, en bezit u de Albanese nationaliteit. Op 10 oktober 2012 nam u het vliegtuig van Albanië naar België. Op 10 december 2012 diende u een eerste asielaanvraag in. In het kader van uw eerste asielaanvraag bracht u aan dat uw echtgenoot, M. K. (...), een tweetal jaar eerder overvallen werd door vier gemaskerde personen. Vanaf dan werd hij geregeld met de dood bedreigd. Later werd er ingebroken in zijn café en werden alle 150 geiten op zijn boerderij vergiftigd. Na een zoveelste doodsb bedreiging verlieten jullie eind mei 2012 Tirana en

trokken naar het Noorden van Albanië, vanwaar zowel u als uw echtgenoot afkomstig zijn. Op een dag in juli 2012 werd jullie huis in Bajram Curri omsingeld en werd er in de lucht geschoten. Na dit incident ging u met de kinderen naar uw familie in uw geboortedorp. Sindsdien heeft u niets meer van uw echtgenoot vernomen. Op 11 januari 2013 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Zonder ooit naar Albanië terug te keren diende u vervolgens op 28 april 2014 een tweede asielaanvraag in. U blijft bij de motieven die u aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag. U verkeert nog steeds zonder nieuws van uw echtgenoot. In april 2014 vond er een bomexplosie plaats in uw woning. U vernam dit van uw vader en uw broers. U vermoedt dat dit incident verband houdt met de eerdere bedreigingen aan het adres van uw echtgenoot. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u een attest van de politie van Tropoje d.d. 9 april 2014 en een attest van de wijzen van het dorp Dege d.d. 10 april 2014 neer. Telkens wordt de ontploffing in uw huis bevestigd.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw eerste asielprocedure door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat u twee maanden wachtte alvorens asiel aan te vragen, omdat er maar weinig geloof kon gehecht worden aan de door u beweerde verdwijning van uw echtgenoot en omdat het merkwaardig was dat u ondanks de opeenvolging van dreigementen en incidenten niet het minste vermoeden had van de mogelijke daders of hun motieven. Hoe dan ook oordeelde het Commissariaat-generaal dat de beschermingsmogelijkheden in Albanië toereikend zijn. U diende tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, waardoor de beoordeling van het Commissariaat-generaal vaststaat, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Dit is in onderhavige asielaanvraag evenwel niet het geval.

Immers, met betrekking tot het nieuwe element dat u aanhaalt, namelijk de explosie in uw woning, moet eerst worden opgemerkt dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de informatie in de twee attesten die u hierover neerlegde. U beweerde dat de ontploffing gebeurde in april 2004 (DVZ, verklaring tweede asielaanvraag, vraag 15). In beide attesten wordt duidelijk vermeld dat het bewuste incident plaatsvond op 22 februari 2014. Verder moet worden vastgesteld dat geen van beide documenten aan de nodige vormvereisten voldoet. Beide stukken bevatten immers tal van taalfouten. Zo is zelfs het woord 'Tropoje' in de hoofding van het attest van de politie van Tropoje verkeerd geschreven. U legde overigens enkel kopieën neer, dewelke gemakkelijk te vervalsen zijn. De door u neergelegde nieuwe stukken missen dan ook de nodige authenticiteit en bewijswaarde. Bijgevolg kan er niet het minste geloof gehecht worden aan uw nieuwe element.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het EVRM, van artikel 10 van het EG-verdrag en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Zij betwist dat er geen bewijswaarde aan de neergelegde documenten wordt toegekend en legt ter terechtzitting volgende originele stukken neer:

- een brief van 1 april 2014 van het commissariaat van Tropoje;
- een brief van 10 april 2014 van de burgemeester van Tropoje.

2.2. Beoordeling

Uit de lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekster een aanslag op haar woning in Albanië aanvoert als nieuw element. Deze aanslag zou een vervolg zijn van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot haar eerste asielaanvraag.

Zij legde ter ondersteuning van haar nieuwe asielaanvraag de volgende documenten neer: een attest van de politie van Tropoje d.d. 9 april 2014 en een attest van de wijzen van het dorp Dege d.d. 10 april 2014. In beide attesten wordt de ontploffing van verzoeksters huis bevestigd.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfdertijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Met betrekking tot de door verzoekster naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissing terecht opgemerkt als volgt:

- (i) de eerste asielprocedure werd door het Commissariaat-generaal afgesloten met een weigeringsbeslissing omdat verzoekster twee maanden wachtte alvorens asiel aan te vragen, omdat er geen geloof kon gehecht worden aan de beweerde verdwijning van haar echtgenoot en omdat het merkwaardig was dat zij ondanks de opeenvolging van dreigementen en incidenten niet het minste vermoeden had van de mogelijke daders of hun motieven. Het Commissariaat-generaal oordeelde bovendien dat de beschermingsmogelijkheden in Albanië toereikend zijn. Verzoekster

diende tegen de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

- (ii) met betrekking tot het nieuwe element dat zij aanhaalt, de explosie in haar woning, stemmen verzoeksters verklaringen niet overeen met de informatie in de twee attesten die zij hierover neerlegde. Verzoekster beweerde dat de ontploffing gebeurde in april 2004 (sic). In beide attesten wordt duidelijk vermeld dat het bewuste incident plaatsvond op 22 februari 2014. Verder voldoet geen van beide documenten aan de nodige vormvereisten. Beide stukken bevatten tal van taalfouten, zo is het woord 'Tropoje' in de hoofding van het attest van de politie verkeerd geschreven. Verder legt verzoekster enkel kopieën neer, dewelke gemakkelijk te vervalsen zijn. De neergelegde nieuwe stukken missen dan ook de nodige authenticiteit en bewijswaarde.

Verzoekster voert, naast een algemene theoretische uiteenzetting, geen concrete elementen aan die een ander licht kunnen werpen op deze beoordeling, maar beperkt zich tot het neerleggen van de twee attesten. Te dezen is de Raad van oordeel dat deze attesten de beoordeling van de eerste asielaanvraag niet wijzigen. Vooreerst vermeldt de hoofding van het politiedocumenten "TRTOPOJE" in plaats van "TROPOJE". De Raad acht het weinig aannemelijk dat de hoofding van een officieel overheidsdocument een dergelijke fout zou bevatten met betrekking tot de naam van het district. Dit doet dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de authenticiteit van het document. Verder verklaarde verzoekster bij het indienen van haar tweede asielaanvraag dat haar huis werd gebombardeerd in april 2014 (verklaring tweede asielaanvraag, vraag 15), terwijl de neergelegde documenten melding maken van een aanslag op 22 februari 2014. Gelet op het zeer recente karakter van deze gebeurtenis kan worden verwacht dat verzoekster deze correct in de tijd weet te situeren.

Bovendien stelt de Raad vast dat uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoekster zich kan richten tot de autoriteiten; de zaak wordt onderzocht door de politie en het parket. Daarbij moet nog gewezen worden op het feit dat krachtens het koninklijk besluit van 24 april 2014 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, Albanië wordt beschouwd als een veilig land, zodat uit de elementen van het dossier op duidelijke wijze moet blijken dat, wat verzoekster betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade. Dit is te dezen niet het geval. De Raad acht de voorgelegde documenten niet bewijskrachtig en zijn slechts een voortzetting van het eerste relaas dat door de commissaris-generaal in zijn beslissing van 11 januari 2013 reeds ongeloofwaardig werd beschouwd.

Gelet op wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

Er worden geen gegronde middel aangevoerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 25 euro dient te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 3

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 25 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT